

[Riishøj]

kompliceret og indviklet område. Ikke mindst er der fremsat en masse forslag, tit i ikke færdig form, sådan at vi har muligheder for at træffe forskellige valg. Vi er ikke uenige i alt, hvad betænkningen siger, men der er naturligvis nogle politiske holdninger i den, som ikke stemmer med SFs u-landspolitik. Selv om det vel egentlig drejer sig om erhvervspolitik, vil jeg tage fat i u-landssynsvinklen.

For SF er det afgørende, at de midler, der bevilges under lov om internationalt udviklingssamarbejde, har et helt entydigt fattigdomssigte, at de ydes til de fattigste lande og til de fattigste befolkningsgrupper i de fattigste udviklingslande og til lande, som måske befinder sig i en presset situation. Det er klart, at alle de ordninger, vi har at gøre med, først og fremmest vender sig imod de bedrestillede udviklingslande. Det fremgår helt tydeligt både af betænkningen og af ministerens fremlægning af den, at det naturligvis, når det drejer sig om private kapitaloverførsler, vedrører bedrestillede udviklingslande.

Derfor har vi helt klart i SF den holdning, at disse ordninger ikke bør henhøre under lov om udviklingssamarbejde, men at de bør overføres til de økonomiske ministerier. Det udelukker naturligvis ikke, at disse ordninger vurderes og evalueres udviklingsmæssigt, men vi har disse ordninger først og fremmest som erhvervsordninger, først og fremmest som et led i vores betalingsbalancepolitik, og det er ærligst at vedkende sig, at sådan forholder det sig. Det udelukker ikke forsøg på at lægge udviklingspolitiske synspunkter ind i kriterierne for disse ordninger, men de henvender sig til de bedrestillede udviklingslande. Det vil de også gøre i fremtiden, det fremgår ganske klart.

I øvrigt har jeg støtte i dette synspunkt i ugebladet Ingeniøren fra 8. juni 1984, der under overskriften »Opsang til Kaffefonden« ganske rigtigt siger, at det er ubegribeligt, at f.eks. IFU fortsat er en institution, hvis lovgrundlag er lov om udviklingssamarbejde.

I øvrigt om de mere detaljerede ting: hvis vi tager det mere politiske, er hovedspørgsmålet de 300 mill. kr., ministeren ønsker skal tages af statslånsmidlerne og bruges til matching, de såkaldte bløde kreditter. Her må jeg ganske klart melde fra. En sådan ordning vil naturligvis udhule det fattigdomssig-

te, der dog er i dansk udviklingsbistand. Det siges i ministerens kommentar, at der dog er en dyberegående evaluering og et større fattigdomssigte i statslånsmidlerne, end der er i matchingsituationerne. Derfor kan vi naturligvis ikke gå ind for den ordning, ministeren foreslår på dette punkt.

Det er i selve betænkningen foreslået flere steder, også i bilagene til den – og hos udviklingsforskere og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har jeg set de samme synspunkter – at det er tiltrængt med en stærkere evaluering af disse ordninger. Vi så i forbindelse med hospitalsbyggeriet i Nigeria, som delvis er blevet finansieret under disse ordninger, en proformaudtalelse fra Danidas side, som slet ikke er en evaluering, og som det erkendes fra Danidas side ikke er en evaluering. Der bør naturligvis laves evaluering af udviklingsvirkningen af disse projekter. Det foreslås også i betænkningen, at man skal tage en stikprøve på fem projekter ud, vurdere dem og lade det indgå i behandlingen af låneansøgninger, sådan at udviklingssigtet styrkes, selv om det stadig væk primært er betalingsbalancepolitik, dette drejer sig om.

Vi er også imod de vendinger i ministerens redegørelse, som peger i retning af, at u-landspolitikken yderligere skal kommercialiseres og bindes til dansk erhvervspolitik. Det er andre ord for at udhule fattigdomsorienteringen. Vi er i SF ikke imod, at man har erhvervsstøtteordninger i betalingsbalanceøjemed, hvis de vurderes kritisk, men vi kan ikke støtte, tværtimod, vi vender os imod at kommercialisere u-landspolitikken. Det får uundgåeligt den konsekvens, at fattigdomssigtet yderligere udhules. Derfor bør disse ordninger ud af lov om udviklingssamarbejde og over i de økonomiske ministerier.

Af samme grund kan vi ikke tilslutte os forslaget om samfinansiering med de internationale økonomiske organisationer, ganske enkelt fordi der jo er tale om IMF og først og fremmest Verdensbanken, og vi mener ikke, at disse institutioner har et fattigdomsorienteret sigte. Det er USA-dominerede organer, og de fører bestemt ikke u-landspolitiske synspunkter igennem, som stemmer overens med vores socialistiske grundholdninger vedrørende internationale forhold. Derimod kunne man forestille sig en tættere kobling af midlerne til FN's udviklingsprojekter eller andre typer af samfinansiering, men bestemt